

מ"ת 14356/10/15 - מדינת ישראל נגד אברהם סטרונגר

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

15 אוקטובר 2015

מ"ת 14356-10-15

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים, עו"ד בריג'יט ויטלי

המבקשת

- נ ג ד -

אברהם סטרונגר ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי

המשיב

נוכחים: ב"כ המבקשת עו"ד בריג'יט ויטלי

ב"כ המשיב עו"ד דוד הלוי

המשיב בעצמו

החלטה

זוהי בקשה לעצור את המשיב עד לתום הליכי המשפט נגדו. כתב האישום מייחס למשיב ידוויי אבנים לעבר כלי רכב.

1. לפי המסופר בכתב האישום, ביום 4.10.15 בסמוך לשעה 01:15 בדרך שכם בירושלים, עמד המשיב יחד עם קבוצה של נערים וידה אבנים לעבר מכוניות של ערבים שעברו במקום. המשיב זרק שלוש אבנים שהחביא מבעוד מועד בכיס מכנסיו. הוא הצליח לפגוע ברכב מסוג מיצובישי (להלן: "המיצובישי") וניסה לפגוע במונית שבבעלות מר אנור עבאסי (להלן: "נהג המונית") שעברה במקום.

2. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס העבירה המיוחסת למשיב ועל עילת המעצר נוכח קלישותן של הראיות.

3. ראיות המבקשת מבוססות על עדותו של נהג המונית ועל כך שהמשיב נתפס כשבכיסו אבן גדולה שממדיה למעלה מאגרופ אדם. עיון בשתי הודעותיו של נהג המונית אכן מלמד כי הוא נסע בדרך שכם בסמוך למשכנו של בית משפט זה. ליד הכיכר המפרידה בין דרך שכם לבין רחוב ואן פאסן, נתקל נהג המונית בקבוצה של חמישה צעירים בני 14 לערך, שעמדו לצדי הדרך כאשר מתוך הקבוצה רק המשיב זרק שלוש אבנים על המיצובישי שנסע לפניו. נהג המונית טען כי הוא זיהה בבירור ובוודאות את המשיב מוציא אבנים מתוך כיסו ומיידה אותן לעבר המיצובישי. זיהוי המשיב

היה על פי פרטי לבושו מפני שמתוך חבורת הנערים הוא בלט בהיותו היחיד שלבש מכנסיים שחורות וחולצה לבנה. מאחר ונהג המונית הבחין בידיו האבנים, הוא נסע בתוך הכיכר באופן שהמיציבושי חצץ בינו לבין חבורת הנערים. לא רחוק מהכיכר ובמרחק של מטרים ספורים ממנה הוא הבחין בניידת משטרה והפנה את השוטרים לעבר המשיב שהרים את ידיו באוויר נוכח בואם של השוטרים. המשיב נעצר ובחיפוש שנערך עליו נמצאה אבן בכיס השמאלי של מכנסיו כאשר יד ימינו נמצאה מאובקת בעפר. המשיב הודה בכך שהייתה אבן בכיסו אך טען שהאבן הייתה בכיסו לשם הגנה עצמית מפני שהרגיש מאוים שעה שהילך בתוך שכונה במזרחה של העיר אל עבר קבר שמעון הצדיק.

4. לטענת ב"כ המשיב לא ניתן להסתמך על עדותו של נהג המונית ממספר סיבות: הוא לא זיהה את המשיב בבירור, כי אם רק בכך שלבש מכנסיים שחורות וחולצה לבנה, לבוש אופייני לציבור החרדי, ש-300 איש מתוכו התקהל באותו מקום ובאותה שעה; נהג המונית טען כי הנערים שעמדו יחד עם המשיב היו כולם בני 14, ואילו המשיב הוא כבן 23; לא נתקבל דיווח מאיש בעל מכונית מסוג מיצובישי על זריקת אבנים לעבר רכבו; לנהג המונית לא היה קשר עין רציף עם המשיב; נהג המונית לא יכול היה לראות את המשיב מפני שהמיצובישי עליו נזרקו האבנים חסם את קו ראייתו; השוטרים שהיו בניידת המשטרה בסמוך ממש למקום האירוע לא ראו איש משליך אבנים על מכוניות; נהג המונית מסר שלוש גרסאות שונות, אחת שתועדה בדו"ח הפעולה של השוטרת נסיה כהן בסמוך לאירוע. השנייה בהודעתו מיום 4.10.15 (שעה 01:54). והשלישית מיום 4.10.15 (שעה 10:06).

5. ובאשר לאבן שנמצאה בכליו של המשיב, זו נמצאה בכיס השמאלי של מכנסיו ואילו לטענת נהג המונית המשיב השליך את האבן ביד ימינו, משימה בלתי אפשרית בנסיבות העניין.

6. מחומר הראיות כמו גם מהודעותיו של נהג המונית והעובדה שנמצאה אבן בכיס מכנסיו של המשיב, עולה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת כדי להצדיק את מעצרו.

7. למרות שייתכן שבקרבת מקום הייתה התקהלות, במקום שבו עמד המשיב, לא היה גם אליבא דשיטתו בהודעתו מיום 4.10.15 (שעה 02:53) 300 איש בלבוש חרדי. לפי גרסת המשיב עצמו, כאשר נעצר הוא היה במקום לבדו (שורה 28 להודעה). לכן, לבושו של המשיב היה חריג בנוף המקום והיווה בסיס לזיהוי. אכן נכון, נהג המונית לא ראה את תווי פניו של המשיב וטען כי לא היה ביכולתו לזהותו, זולת על פי פרטי לבושו. יש גם אמת בעובדה שנהג המונית ניתק את קשר העין שהיה לו עם המשיב מקרות האירוע ועד אשר שב עם השוטרים אל עבר המשיב. אלא שהעובדה שהמשיב שהיה האדם היחיד שהיה לבוש מכנסיים שחורות וחולצה לבנה, נמצא במקום שתואר על ידי נהג המונית כאשר בכיסו נמצאה אבן ויד ימינו הייתה מלוכלכת בעפר, נותנת רגליים מוצקות לטענה כי המשיב הוא זה שזרק את האבנים על המיציבושי. לפיכך, גם לא ראיתי משמעות רבה לכך שנהג המונית סבר כי מדובר בנער בן 14.

8. ובשולי הדברים אציין כי גם הטענה שהמשיב היה מתקשה לזרוק את האבן ביד ימינו שעה שהיא הייתה בכיסו השמאלי, לא זו בלבד שאינה מעוררת קושי מיוחד, אלא שהיא אינה מתיישבת עם טענתו שהאבן הייתה בכיס הימני של מכנסיו (שורה 59 בהודעה דלעיל).

9. מקומן של שאר טענות המשיב כמו גם טענותיו באשר למהימנות גרסתו, בתיק העיקרי.

אין אפוא כרסום משמעותי בראיות המבקשת המחליש את עילת המעצר.

10. ב"כ המשיב ביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, או בבית אימו בעיר ראשון לציון או בישיבה בה הוא לומד בירושלים. הוא הצביע על כך שלמשיב אין עבר פלילי, הוא בעל תשובה ובעברו שירת שירות צבאי מלא. אלא שנוכח קיומן של ראיות לכאורה לביסוס האשמה וקיומה של עילת מעצר, אין מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר בשלב זה ללא בדיקה וחקירה מטעם שירות המבחן.

התוצאה היא שאני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום הליכי המשפט נגדו, אך מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר אודותיו ולבוא בהמלצה לפני בית המשפט. התסקיר יוגש עובר לדיון שיתקיים ביום 4.11.15 בשעה 10:00.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק ההחלטה לשירות המבחן ולזמן את המשיב לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בנוכחות המתייצבים.